

Mezei András
Ima Izraelért

*Óvd meg Izraelt Istenem. 86 nyelven
csavarodik fel hozzád a könyörgés,
de a te szent nyelveden zengi hálaénekét
újra az összeszaladt nép, küldetésből,
a népekből jövet, ide szakítva sebeiket
az Olajfák Hegye fölé, föl a Templombegyig.
Védd meg Izraelt Istenem! Váltsd meg bennök
a népeket, mert elvegyültek és kiváltak,
s a baltafoknak, tűznek
és gáznak Te adtad balántékukat, húsukat,
hörgőiket. S világszerte a gödröket,
hogy Izraelben feltámadjanak, de
addig is ők abroncsozzák e szét hulló bitek
s nemzetek beteg dongáit, a zsidó csontvázak.
Vond ki Izraelt Istenem, nehéz feladatából,
mert virágzó mandulaág, s fényből fényt terem.
Hiába, hogy gyorsan pusztította el népedet;
Jeremiás ma halld, énekel! S jó a látomás. Van
tengerszegély, melynek minden kvarckristályszeme
néped klónozza, úgy ahogy Jákob tudta. Lea
és Ráchel ígérte. Emlékezz az Igére;
Lőn nap az éjre. Fényesítsd meg a mi szemünket,
S öldöklő irigyeinktől válts meg minket, szabadíts
meg a gonosztól – mert csak egy szövetség van,
s el nem pusztul az, amíg minden nép nem lesz a Te
Egyetlen Egy Kiválasztottad.*

Budapest, 2001. április 17.

Mezei András

Vércseppdiagnózisom

*A vízágyból, mely a nádasban ringatott
hullámcsenő homorul föl az idők végeztéig,
szurok, s papiruszillat: becsomagol. El nem hagy.
Élek fonatban, zsenge háncsban. Sorsom héjába
illik a hátam. Bőröm alá van tetoválva:
kézfejemre a Nílus deltája. Legelők futnak
alattam visszafele. Holt antilop élő szeme
néz, követ. Vízet fakasztó szikláim erősségei
Hebron rózsáinak havas vállcsontjaiból
erednek. S úgy ölelnek át,
mint a folyó Afrika derekát. Megtartanak,
holott a föld fedőlemezei elmozdultak,
s egymásba csúszva, mint aranylemezek,
talpamba égve futtatnak. Torkomból hörrenő
mekegésekkel szállnak az égett gyapjak, s a
kései Háromkirályok csillagsugarainak delén:
mégis én állok: a tűzből kivált. A vízben ringatott,
kiben a pásztortörzs, melyből bonfoglalóit faragták
DNS-ébe csavaródott, s úgy szorult lélegzetébe
hajlításaival, mint megszólaltatott kostülok.
Kromoszómáim kérlelhetetlen hűséggel őrzik
e mintát.*

Föltámadás

*Jeruzsálem felett, ha kék az ég:
anyám szeme, s kékebb mint másutt.
Ha föltekintek rá, kétezer év
öreg fejemre rásüt.*